

kredse er der kun een, der har benyttet Tilladelsen fuldt ud, nemlig Københavns Amdsraadskreds, og dette har den gjort de sidste 40 Aar. Men det er selvfølgelig ogsaa den Amdsraadskreds, hvor der har været mest Anledning til at benytte Bestemmelsen. For de andre Amdsraadskredses Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes — jeg afrunder Brøkerne —, at der i Roskilde Amdsraadskreds kun lignedes $\frac{5}{18}$ paa Kommunerne, i Frederiksborg Amdsraadskreds $\frac{1}{10}$, i Holbæk og Sorø Amter ingenting, i Præstø Amt $\frac{2}{9}$, i Bornholms Amt $\frac{1}{7}$, i Maribo Amt ingenting, i Svendborg Amt $\frac{1}{12}$, i Odense ingenting, i Assens $\frac{1}{5}$, i Vejle Amt $\frac{2}{15}$, i Skanderborg Amt $\frac{1}{5}$, i Aarhus Amt $\frac{3}{11}$, i Randers Amt intet, i Aalborg Amt $\frac{1}{8}$, i Hjørring Amt $\frac{1}{34}$, i Thisted Amt $\frac{1}{6}$, i Viborg og Ringkøbing Amter intet og i Ribe Amt $\frac{1}{8}$. I de sønderjydske Amter lignedes jo alt paa Kommunerne.

Det er ikke alene indenfor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, at man er blevet opmærksom paa Misforholdet mellem Ligningen paa Ejendomme og det andet tilladte Skatteobjekt; paa det Møde, som de samvirkende Sogneraadforeninger holdt den 23. November 1926, blev der vedtaget en Resolution, som paapegede det samme og henstillede, at Regeringen traf Foranstaltninger til at gøre Forandring i Amdsfondsbeskatningen. I den Ændring, der her foreslaas, siges der altsaa, at $\frac{1}{4}$ af det nødvendige Beløb skal lignedes paa Kommunerne. Jeg har ikke turdet gaa saa vidt som til $\frac{1}{3}$, da der i nogle Amter altsaa har vist sig saa ringe Stemning for at benytte den Tilladelse, der er givet; men jeg tror, man vil træffe det rette ved at paabyde $\frac{1}{4}$ og ligeledes ved at fastholde, at Halvdelen skal lignedes paa Ejendommene; saa faar Amdsraadene selv i deres Magt at disponere over den sidste Fjerdedel. Ikke mindst Landbruget er jo haardt ramt af den nu tilstedeværende Erhvervskrise; det gælder derfor om at lette nogle af de Byrder paa Ejendommene, som er blevet saa store og saa tyngende i Aarenes Løb. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal endelig forelægge det sidste Lovforslag: *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg*. Lovforslaget tilsigter nærmere at præcisere den Bestemmelse, der i den kommunale Valglov er givet med Hensyn til Betingelserne for at have Valgret til de kommunale Raad. Det er jo en gammel anerkendt Sætning, at for at være Vælger til

Kommunen skal man være Skatteyder, og dette erkendtes ogsaa fra alle Partiers Side, da man vedtog baade den kommunale Valglov af 1908 og den kommunale Valglov af 29. Marts 1924. Naar man er Skatteyder til en Kommune, er det jo imidlertid ogsaa Mening, at man skal betale Skatten, men det er i alt Fald i en Del Kommuner blevet praktiseret paa den Maade, at der finder saadanne Eftergivelser Sted, at Bestemmelsen om, at man skal være Skatteyder for at have Valgret, er blevet i høj Grad illusorisk. Naar man er gaaet saa vidt som mange Gange her i København, hvor man har sat betydelige Skattebeløb ned til 5 Kr. eller 2 Kr., der maaske oven i Købet hentes i Hjælpekassen, bliver der jo ikke meget tilbage af denne Bestemmelse om Skatteydelse som Betingelse for at nyde den Rettighed at være Vælger. Bestemmelserne i den gældende Lov er af den Art, at de kan omgaaes dels ved Cirkulærer, dels paa anden Maade ad administrativ Vej. Her i København er det ikke Kommunalbestyrelsen, der sætter Skatterne ned eller eftergiver dem, det er heller ikke Skatteraadet, som det ifølge en særlig Lov kunde være overladt til, eller et kommunalt Udvalg, men det er vist ganske simpelt overdraget til Rodemestrene, og saa er man jo fuldstændig ude paa de vilde Vande. Det blev i sin Tid paastaet — det er vel vanskeligt at bevise Tallets Rigtighed, men det blev paastaet, at ved et af de sidste kommunale Valg havde der her i København stemt 30 000 Vælgere, som i og for sig ikke burde have haft Lov til det.

Til Lovforslagets § 2 skal jeg bemærke, at vi foreslaar at stryge 6te og 7de Stykke i Loven af 29. Marts 1924, Bestemmelser, der handler om, at man under visse bestemte Omstændigheder delvis kan eftergive Skatten. Naar disse Bestemmelser foreslaas strøget, er det for det første, fordi de er for vidtgaende og maa præciseres ganske anderledes, end det er Tilfældet i Loven, men dernæst tillige, fordi vi mener, at Spørgsmaalet om Eftergivelse af Skat ikke hører hjemme i Valgloven, men i den kommunale Skattelov; en Ændring i denne, som kunde give nogen Moderation i rimelige Tilfælde, skal jeg gerne tilsige mit Medarbejde til, men i den kommunale Valglov hører saadanne Svækkelsesbestemmelser ikke hjemme.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelt.